

La Tria

Perafita

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 700 metres per pista forestal de la carretera BV-4601, punt quilomètric 21'750.

Coordenades:

Latitud: 42.04077
Longitud: 2.1194
UTM Est (X): 427117
UTM Nord (Y): 4654678

Classificació

Número de fitxa 08160 - 9
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Perafita. 1991.
Número inventari Sí, IPA. 23614
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009A09000
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 10/06/2008 - 02:00

Descripció

La Tria està situada en un punt lleugerament elevat entre els recs de la Tria i el de Santa Margarida a l'est del nucli urbà de Perafita.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum principal de planta baixa, primer pis i golfes i diverses estructures adossades al voltant. Està bastida amb murs de maçoneria de pedra, amb carreus treballats delimitant les cantonades, alguna de les quals (a l'oest de l'edifici) integrades al mur denotant un ampliació. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud-oest conté una cantonada integrada al mur a la part esquerra. A nivell de planta baixa hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada, un imponent portal d'arc de mig punt adovellat, amb la data de 1694 inscrita a la clau, i un finestral reformat amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta, a més del pujador situat al costat del portal i bastit amb blocs de pedra treballada. Al primer pis hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, les centrals de les quals, unides a través d'un ampit comú i un brancal central compartit, bastit amb grans blocs de pedra. A la part superior d'aquest brancal central, entre les dues llindes, hi ha un carreu integrat al mur, amb forma de clau d'arc i amb un relleu esculpit parcialment erosionat. A les golfes hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra. A banda i banda de la façana hi ha estructures adossades. A l'esquerra un cobert que forma terrassa a nivell de primer pis, i a la dreta el mur de maçoneria de pedra que tanca la lliça que s'estén al sud-est de la masia, on hi ha un portal amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta.

La façana sud-est, que queda tancada dins la lliça, té adossada perpendicularment a l'extrem dret, una pallissa de tres nivells. Pròpiament a la façana, i a nivell de planta baixa, hi ha un portal i una finestra d'arc rebaixat emmarcats amb maó. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, una finestra emmarcada amb pedra treballada i una finestra reformada amb brancals de maó i llinda de fusta. A les golfes hi ha una finestra reformada amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta i tres finestres emmarcades amb pedra bisellada, la de la dreta de les quals reformada com a accés a la pallissa. Just sota teulada hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada i ampit de pedra. Pel que fa a la pallissa, aquesta conté, a nivell de planta baixa, una porta emmarcada amb pedra treballada, una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada i una finestra reformada amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta. El primer pis es troba completament reformat amb una galeria moderna i conserva el robust pilar central de pedra treballada, de secció octogonal i motllurat al capitell. El nivell superior de la pallissa queda completament obert amb la continuació del pilar central del primer pis, en aquest cas sense motllura al capitell.

La façana nord-est té dos cossos adossats a la meitat esquerra, un dels quals forma una terrassa on hi ha la cisterna. En la part dreta de la façana hi ha una porta reformada amb brancals de pedra treballada i llinda de fusta a la planta baixa, un accés a la terrassa emmarcat amb pedra bisellada i tres finestres, una de les quals emmarcada amb monòlits de pedra treballada al primer pis, i quatre finestres a les golfes, dues de les quals emmarcades amb pedra bisellada. A l'extrem esquerra de la façana, més enllà dels cossos adossats, hi ha dues espitlleres a nivell de planta baixa i una finestra emmarcada amb pedra bisellada actualment tapiada al primer pis. Pel que fa als cossos adossats, el de la dreta està coronat amb una barana de pedra motllurada que delimita la terrassa on hi ha la cisterna, de la que es conserven dos pilars de pedra bisellada motllurats a capitell i base.

Observacions:

(Continuació descripció) El cos de l'esquerra, reformat modernament, conté una porta i dues finestres, una de les quals emmarcada amb pedra bisellada i només compta amb el nivell de primer pis degut al desnivell.

La façana nord-oest conté un cos adossat a la meitat dreta que forma una terrassa a nivell de primer

pis. A la resta de la façana s'observa una espitllera emmarcada amb monòlits de pedra treballada a la planta baixa, tres finestres emmarcades amb pedra bisellada al primer pis, una de les quals reformada com a accés a la terrassa, i quatre finestres a les golfes, tres de les quals emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra.

Completen el conjunt diverses estructures que hi ha al voltant de la masia, especialment a l'est, on es troba una estructura de grans dimensions que tanca la lliça, bastida amb murs de maçoneria de pedra i obertures i cantonades delimitades amb maó.

Història

La Tria, antigament coneguda com Sunyera, es troba documentada l'any 1242 i era posseïda per la Pabordia de Desembre de la Catedral de Vic en època baix medieval. Als segle XIV era del monestir de Lluçà i tenia adscrits el mas Coll i la masoveria de Fontrenó.

Bibliografia

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Sant Boi de Lluçanès. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya. 1982.

